
Bjørn Helge Nilsen

MINNEORD

ARNULF KJOS

YLVA SAHLIN

ØYVIND GRAADAL

SIGMUND NESVAAG

RAGNVALD NYDAL

OLA CHRISTIANSEN

MY LYSTAD

Bjørn Helge Nilsen ble født 5. september 1943 og døde 21. april 2024. Det var med overraskelse vi leste dødsannonsen til vår tidligere kollega. Mannen med jernhelse var gått bort i stillhet etter kort tids sykdom.

Bjørn var født og oppvokst dels i Stavanger og dels i Kvinesdal, som enebarn med far og stemor. Han var litt av en uokråke på skolen, og visstnok intet skolelys. Etter hvert ble imidlertid hans interesse for medisinen vekket, og da

han først hadde satt seg et mål, ble det rask progresjon. Dette var typisk for mye av det Bjørn satte seg fore.

Han begynte den medisinske utdanningen i Homburg, Tyskland, der han traff sin Sylvi, som også studerte medisin. I 1969, da hun var ferdig med preklinikken, kom det første barnet. Etter å ha bestått sin medisinske embetseksamen, ville Bjørn hjem til Norge. Ingenting kunne holde ham tilbake, og Sylvi, som hadde satt sin utdanning på vent, måtte bare bli med.

Det ble mye flytting på den unge familien, da Bjørn var en rastløs sjel. Sylvi forteller at de fikk to barn før de fikk egen sofa. Han utdannet seg som kirurg og gastrokirurg, og etter fullført spesialistutdanning hadde Bjørn fått det for seg, mot alle velmente råd, å starte privat spesialistpraksis på Biri, Innlandets navle. Etter ett år fikk han nok og ville tilbake til sykehusvesenet. Sylvi var lei av å flytte, så de ble boende på Biri. Bjørn fartet imens rundt, og endte ved tusenårsskiftet hos oss på Hamar, hvor han ble frem til han pensjonerte seg.

På slutten av 80-tallet fikk laparoskopisk kirurgi oppmerksomhet i det kirurgiske miljøet i Europa. Bjørn tok med seg Sylvi på «ferie» til Paris for egne penger, der han overvar laparoskopiske operasjoner. Kirurgisk avdeling på Gjøvik ble overtalt til å kjøpe inn utstyr, og i 1990 utførte Bjørn den første laparoskopiske kolecystektomien i Norge.

Bjørn var innovativ på måter få andre var. Han var svært opptatt av medisinsk litteratur og mente at man måtte ha et godt fundament for medisinske avgjørelser. Han var noe så sjeldent som både praktisk anlagt og faglig belest. Samtidig hadde han en tunge som, på lavmælt vis og med sarkasme og ironi, kunne sette på plass hvem som helst. Og nåde deg hvis du ikke klarte å ta igjen. Våre tanker går til hans nærmeste. Vel tilbragte han mye tid på jobben, men du verden som han bidro for pasienter og kolleger. Vi lyser fred over hans minne.

På vegne av kolleger fra Hamar sukehus

Publisert: 19. august 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.24.0356
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 5. juli 2026.